

сыромасыть само и скърбныть които виждах да минувать край него, и като ся дотъкмявало числото, колкото можали да съберхъ трапезыть му влѣзвалъ тогазы и той въ кѣщи, и като показвалъ всякому мѣсто за да сѣдне, сѣдалъ и той между призованыть.

Съ тѣзи и таквызито си гостіе той ся обхождалъ като съ най-блискы пріатели; гощавалъ ги добръ, говоралъ съ тѣхъ ласково, испытывалъ ги за нуждыть имъ, давалъ имъ добры съвѣты, и на бѣдныть и злочеститъ помагалъ, а на обиденныть прѣдлагалъ своитъ услуги.

На утрѣшнійтъ день слѣдъ угощеніею той всякой пѣть отивалъ въ царскыѣ палаты за да призове вниманіею и правосудіею въ тяжбыть и расправыть на тѣзи на които за работѣтъ е дозель той. Царьтъ както и всичкы другы велможи го обычали всичкы за неговѣтъ искренность и чистосърдечіе, и почитали го за голѣмытъ неговы благодѣанія що правялъ кѣмъ бѣдныть, тѣи що никога неговыть